

на земята и да напиша програма за новото издание на своя официален в-къ Хитъръ Петъръ. Но днесъ, очитъ на цѣлия свѣтъ сж обърнати къмъ небето и когато всѣка праздна глава чака сжшествието на св. духъ, ние, султанъ Абдулъ Пондуралланъ-ханъ, издаваме настоящитѣ височайши постановления и заповѣдваме да се изпълнятъ точно, както слѣдватъ: 1. като вземемъ въ внимание, че конетѣ на Антона Парушова изражаватъ своитѣ чувства съ краката си, воловетѣ — съ рогата си, а нашитѣ литературни врабци — съ поезиитѣ си въ в. Читалище, то за да бжде литературата истинско изражение изъ прѣмждрата глупостъ на д-ра Богорова, а поезията — медицинска рекамендация на г-на Пискюллиева, — назначава се за министръ на българското народно просвѣщение мудрословеснѣйшия патарокъ Василий Чолаковъ, на когото длъжността ще бжде да мѣси по монастиритѣ съ другитѣ благочестиви котки, да краде пѣсни изъ чуждитѣ сборници, да пази народа отъ таласѣми и да гледа да не яде нѣкой (особенно учителитѣ) блажно въ петъкъ и срѣда. Но защото мозъчниятъ ефиръ на това археологическо прѣподобие е поизвѣтрялъ малко, то за неговия помощници се назначаватъ: на педагогията Блъсковъ и чада, на филологията Богоровъ и компания, на поезията Войниковъ и съпруга, на философията Балъкапанъ и Миташтъ, на археологията Амбартъ и Кръстевичъ, а на лингвистиката знаменитото браилско кречетало; 2. като вземемъ въ внимание, че „младитѣ се учатъ въ училищата, а старитѣ изъ вѣстницитѣ“ (изъ в. Гражданинъ), и че „най-голѣмото прѣстжпление е прѣдnamѣреното невѣжество въ масата“, то, за да се даде едно парче хлѣбъ на лудия Савичъ и на неговия домъ и чада, екзархията се обѣщава да прибере въ своитѣ яхъри отца Балабанова, да даде неговия елеопомазанъ в. Вѣкъ въ ржцѣтъ на Паничкова и да изкове нѣколко дописни членове на Книжовното друже-